

:גב

עין משפט
נר מצוה

גא א מיי פיי מוהל פאר
 אדומה ה' ה ופיו
 מוהל חובל ומזיק הלכה ה:
גב ה מיי פיי מוהל
 גזילה הלכה ד פסג
 עשין עג ולחין קל טושיע
 חתם סימן טמג טעף א:
ג ג ד מיי פיי מוהל
 שבת הלכה ד פסג
 לחין קה טושיע חתם
 סימן טה טעף א:
גה ה מיי פיי מוהל
 שטתה וזבל ה' יג
 פסג לחין רסג:

מוסף רש"י

[illegible]

הניזקין פרק חמישי גימין

הוא דאס רעטיה. ומלאכה נקט משום פרה אי נמי נקט אפי"ס
שפעק להסיה דעמו מחמת מלאכה אפילו הכי פטור מדיני
אדם: גורל הוא ובסוף פקע"א בעי אשמו"ס. תימה להכי מדמי
הכא דמחילא למטמא בידים דהיי למטמא בידים חייב היכא

שקל בהן משקלות כשרה לא קשיא הא
 ופון הא בכננדן בגופן מעשה קא עבד
 וואו וואי הויזק שאינו ניכר שמה הויזק
 ימי אדם נמי לחייב אלא איה ואידי
 נגנדן ולא קשיא הא דאסר דעתיה הא
 אסר דעתיה: מתיב רב פפא ^אגול
 נבעט ונפסל תרומה ונטמאת חמץ ועבר
 עליו הפסח אומר לו הרי שלך לפניך ואי
 כות הויזק שאינו ניכר שמה הויזק האי
 לן הוא וממונא מעליא בעי שלומי תיובתא
 במא כתנאי המטמא והמדרמע והמנסך
 דר שונג ואתר מויד חייב דברי ר"מ רבי
 יהודה אומר שונג פטור במויד חייב מאי
 און בהא קמיפלגי דמר סבר הויזק שאינו
 ניכר שמה הויזק ומר סבר לא שמה הויזק
 מר רב נחמן בר יצחק דכולי עלמא
 הויזק שאינו ניכר לא שמה הויזק והבא
 נקנסו שונג אטו מויד קא מיפלגי דמר
 סבר קנסו שונג אטו מויד ומר סבר לא
 קנסו שונג אטו מויד ורמי דרבי מאיר
 דרבי מאיר ורמי דרבי יהודה אדרבי
 יהודה ^אדתנאי ^אהמבשל בשבת בשונג
 כולו במויד ואיכא דברי רב מאיר ר' בון
 יהודה אומר בשונג יאכל למוצאי שבת
 מויד לא יאכל עולמית ר' יוחנן הסנדלר
 אמר בשונג יאכל למוצאי שבת לאחרים
 א לא במויד לא יאכל עולמית לא לו ולא
 לאחרים קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר
 שיא דרבי יהודה אדרבי יהודה דר"מ
 דרבי מאיר לא קשיא כי קנים בדרבנן
 דאורייתא לא קנים והא מנסך דאורייתא
 וקא קנים משום חומרא דעבדות
 כבים קנס ליה דר' יהודה אדר' יהודה
 קשיא כי לא קנים בדרבנן בדאורייתא
 קנים והא מנסך דאורייתא ולא קנים משום
 חומרא דעבדות כוכבים מיבדל בדילי מניה
 מי דרבי מאיר אדר"מ בדאורייתא ^אדתנאי
 הנוטע בשבת בשונג יקיים במויד יעקב
 בשביעית בין בשונג בין במויד יעקב
 דרבי ר"מ רבי יהודה אומר בשביעית
 שונג יקיים במויד יעקב ובשבת בין
 שונג בין במויד יעקב ולמעמך תקשה
 דהא גופה מכדי הא דאורייתא והא
 דאורייתא מאי שנא שבת ומאי שנא
 בביעית אלא התם כדכתני מעמא א"ר
 איך מפני מה אני אומר בשבת בשונג
 יקיים במויד יעקב ובשביעית בין בשונג בין
 מויד יעקב מפני שישאאל מונין לשביעית
 ואין

אשר יבין כי יסודות המוסדות הללו קיימים שנים רבות, וכן משמע ברש"י (שבת דף נ"ה.) ובגמ' הקדמה על גבי כירה בשבת ובישלה במזיד לא יאכל פירות זו ציוס ציון הוא בין אחרים וצמ' שוגג דרבי יהודה דהא מתנינן בפ"ק דהולין היא (דף י"ד.) דתנן השומע בשבת וציוס הכ"ס בכירה ומוקין לו כרבי יהודה ופוקהא במזיד וכו' מאיר כ"ו וקמ"א שבת דומיא דיוס הכפ"ס ויחנ' נמי ושמיעטו ככרה לא שאל לא אחרים כדאמר' האם על כ"ו יוחנן הסנדלר ויחנ' הסנדלר ויחנ' הוא אצל אחרים ואכלו בניגואי שבת דר' בין הוא צין אחרים קאמר כ"ו יוחנן הסנדלר ויחנ' האלו נעדרות (במסות דף נ"ה.) דפסטי רבנן טבא בשבת מחשבותי ארבעה וחמשה ומפרש דסברי שבת אסורין והיא שמיטה שאינה ראיה לתאמי מוקין לה כ"ו יוחנן הסנדלר טפי מרבי יהודה ויעוד דבעי מאי טעמא דר' יוחנן הסנדלר לא בעי מאי טעמא דר' יהודה כלל דמילתא מזיד יהודה שוגג דרבי יוחנן הסנדלר: **בדאורייתא** קנים. ואם תאמר והא מתנינן דר' יהודה שוגגין פטורין ויש לומר דר' יוחנן קאסנין להו שוגגין ומנוול עליו

מסורת הש"ס

ליות כצק מאזנים והיה יודע משקלם
אל עבד נצח משעה צדיו אלא במחשבה
שרצו ותמיתנה דמשמע ספולות ששקל
צד במים שיש להם כלי שיש בו שמות
ונומרים שיהי כהאזנים ונומרים צד
במים עד שהמים עולים לרשם
השני ויכוונו צד צד במשקל ליערף
או ב' ליעראות המים עולים ומגיעין
לאותו הירוש: **ממ' דלפס דפסי.**
לשמירתה ע"י המשקל ששקל צד
ופסקלו היפסיק השעת ללשמרת
למי נדה כח"ב) שזריכה שימור חמד
ועמלה בויז אדם לא מייחייב דגרמא
והוא הדיו והא דרבה כדלא אסח:
ונפסל. שפסלו מלכות: **ונפסל.**

גליון הש"ס

וְשֵׁם רַחֵם יְיָ יִשְׁכַּח עַל
 יִשְׂרָאֵל דָּף מִן עַל מַדְרֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמִלֵּט גִּבֹּרֹת
 יִשְׁכַּח וְנִחַר הַכִּי אֲחֵרִין
 אֲחֵרִים שֶׁנֶּחֱדָף כִּי עַל כֵּן:

תוספות רי"ד

פסוקי: לא שמים היוק. ומחזור היום
דמחייב מוסר קנסא: ר"מ קנים
שונג אטו מודו. ואנטי: דמיוד גופיה
קנסא הוא: בשונג יאכל. הוא עצמו
ואף בשבת: בשונג יאכל. הוא עצמו:
למלאי שבת. לאחר ששמחין שבדי
שיעשו אצל בשבת לא הקטנו שונג
אטו מוד: דבריו יוחנן ויחנן דגמס
יאכל. דר' יוחנן סבר נעשה שבת אכורין
בבליה ויילין לה מקרא' בנ"ק. ודמא
פא. ובכחמות (דף ג'ה.) שותף
ומדמע אסורא דרנגן הוא כיון
דלא שמים הוה אין כלא אסורא
דלורייא דוכי סופרים תריבין חזוק
הלך קנים אף השונג אצל נישול
בשבת אסורא דלורייא הוא ולא
שמיא דעברי עלה הלך לא קנים:
משום חומרא דע'ו. להרחיקין ור'
האורייתא קנים ועבד ליה חזוק: ור'
יהודה: אסורא דלורייא משום
דעבד אסור חמור קנים להרחיקין
אצל דרנגן דקיל לא קנים את
השונג: לא משום חומרא דע'ו כדילי
מייני. ולא תרי' למיקנסיה: ורמי'.
דלורייא דלורייא הכא מני בשבת
דלורייא ללא קנים וגיב שביעית
קמני כין בשונג כין במידי יעקר.
וה"ה נמי דלר' יהודה קטיל אלא
משום דמאן קמא ר"מ הוא נקט ליה
ומסקנא אלינא דתרווייהו מהתיבין
לה: מונין ישראל לשביעית. ישראל
מונין שטת שטתיהן לשביעית לערלה
שזריבין למתע שנות הנטיעה לערלה
ולרביע כשינא מאסור ערלה ומחללין
אוחו ברביעית היראה מונה המינס
למפרע יודע שנטעה בשביעית
ואחי למשרי נטיעה בשביעית:

ואולי צ"ל כמותן לאומנים
הקקן וכי' ור"ל כמותן לזכר
זכור שחור ולזכור ארזים
וע"ש דף ק ע"א וז"ל.

וקמשים

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones